

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: **X.**, narozená dne X.
bytem X.
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Raschelem
sídlem Pařížská 68/9, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 4. 2025, č. j.: X.

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 11. 4. 2025, č. j.: X., se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 27 480 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 11. 4. 2025, č. j.: X., jímž byly zamítnuty její námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 4. 2. 2025, č. j.: X., kterým byl žalobkyni od 10. 3.

2025 odňat invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „z.d.p.“).

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že zjištění obsažená v posudku o invaliditě neodpovídají jejímu skutečnému zdravotnímu stavu, neboť postižení ji zásadně omezují v pracovní činnosti i v ostatních oblastech života. Posudek je neodborný, pokud podle něj pokles pracovní schopnosti dosahuje jen 20 %, nadto žalobkyně nebyla posudkovou lékařkou předvolána a prohlédnuta. Měl být vypracován posudek lékaři z oboru psychiatrie, foniatrie a endokrinologie, odbornost MUDr. X. je přitom pediatrie. Zdravotní stav žalobkyně měl být hodnocen podle kapitoly V, položky 7b, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v souvislosti s čímž žalobkyně upozornila na závěry ze zprávy psychiatra MUDr. X. ze dne 15. 5. 2025. Onemocnění žalobkyně se odráží v její pracovní sféře, neboť v poslední době vystřídal X. zaměstnání, v žádném nevydrží delší dobu. Kvůli psychiatrické diagnóze má i přes úlevy od zaměstnavatele problémy se začlenit do kolektivu a pracovního procesu, trpí X. a je zvýšeně unavená také v důsledku onemocnění X. Žalobkyně navrhla napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě rekapitulovala dosavadní průběh řízení a žalobní námitky. Podle žalované dostupné medicínské prameny nesvědčily ve prospěch invalidity, dominantní postižení na úrovni lehkého funkčního postižení posudkový lékař dostatečně osvětlil a jeho tíží zdůraznil volbou horní hranice rozpětí zvolené položky; výskyt komorbidit reflektoval aktivací ust. § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Pro kvalifikaci shledané rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně coby středně těžké by musely být nezbytně naplněny – patřičně zadokumentovány požadované skutečnosti. Pokud jde o erudovanost MUDr. X., nezbyvá než odkázat na obecně závaznou úpravu, tj. o žádných nezákonných krocích nelze hovořit. Medicínská zpráva ze dne 15. 5. 2025 je vzhledem k datu pořízení po datu vydání napadeného rozhodnutí omezeně zúročitelná. Vytýkaná absence přímého vyšetření posudkovým lékařem postrádá bližší upřesnění, jaké novum by přineslo. Poněvadž objektivizovaná funkční omezení nesplňovala kritéria invalidizace a k „poškození práv“ nedošlo, je žaloba nedůvodná.

IV. Obsah správního spisu

4. Ze správního (dávkového) spisu bylo zjištěno, že prvoinstančním rozhodnutím ze dne 4. 2. 2025, č. j.: X., byl žalobkyni od 10. 3. 2025 odňat invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 z.d.p. Dle odůvodnění není žalobkyně invalidní ani v prvním stupni, neboť podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 6. 1. 2025, č. j.: LPS/2024/21210-P2_CSSZ, poklesla její pracovní schopnost o 20 %.
5. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podala žalobkyně námitky.
6. Podle druhostupňového posudku (posudek Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 21. 3. 2025, č. j.: LPS/2025/476-NR-STC_CSSZ) žalobkyně není invalidní dle ust. § 39 odst. 1 z.d.p., míra poklesu pracovní schopnosti dosahovala jen 20 %; námitkám nemohlo být vyhověno.
7. Dne 11. 4. 2025 vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

8. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože postupoval dle ust. § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.
10. Podle ust. § 38 z.d.p. *pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.*
11. Podle ust. § 39 odst. 1 z.d.p. *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
12. Podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) z.d.p. *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně.*
13. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) z.d.p. *zjistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen.*
14. Soud jako důkaz obstaral posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) v Praze ze dne 9. 10. 2025, e. č.: SZ/2025/1119-PH-4. Dne 9. 10. 2025 zasedla posudková komise za přítomnosti posudkové lékařky a lékařky v oboru psychiatrie. Jednání komise byla žalobkyně přítomna, přičemž byla vyšetřena lékařkou v oboru psychiatrie. Jako posudkově významné odborné lékařské nálezy komise vyhodnotila psychiatrické zprávy MUDr. X. ze dne 15. 11. 2024 a MUDr. X. ze dnů 6. 2. 2025, 18. 2. 2025, 13. 3. 2025 a 3. 4. 2025, zprávy z foniatrie MUDr. X. ze dne 13. 5. 2021 a MUDr. X. ze dnů 14. 11. 2024 a 8. 10. 2025 a zprávu z endokrinologie MUDr. X. ze dne 20. 2. 2024. Konstatovány byly X. Komise shledala dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla nestabilní porucha osobnosti s X. dle kapitoly V, položky 7b, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Míra poklesu pracovní schopnosti činila 35 %, žalobkyně tudíž byla nadále invalidní v prvním stupni. Komise hodnotila v rozporu s oběma posudky Institutu posuzování zdravotního stavu s ohledem na střední tíži poruchy osobnosti prokázanou lékařskými nálezy a přešetřením při jednání. Žalobkyně byla schopna výdělečné činnosti s podstatně menšími nároky na psychické schopnosti a v podstatně menším rozsahu a intenzitě, částečně byla schopná výkonu práce ve svém oboru i práci, jež t.č. vykonávala, nevhodné pro ni byly práce psychicky náročné, termínované a řídicí. Platnost posudku byla určena do 31. 12. 2027.
15. V podání ze dne 15. 10. 2025 žalobkyně označila posouzení svého zdravotního stavu ze dne 21. 3. 2025 za nezákonné, jelikož nebyl zjištěn správně a úplně její zdravotní stav, který má vliv na její pracovní schopnosti. Lékařka, která hodnotila zdravotní stav žalobkyně, není specialistkou v oboru psychiatrie, foniatrie a endokrinologie. Poněvadž PK MPSV v Praze shledala námitky obsažené v žalobě důvodnými, navrhla žalobkyně, aby bylo vyhověno jejímu žalobnímu návrhu.

16. Žalovaná ve vyjádření ze dne 18. 11. 2025 uvedla, že výtka stran domněle nedostatečné profesní výbavy MUDr. X. pramení z odlišného vnímání role institutu posudkového lékařství. Tato údajná vada postupu nadále figuruje bez opory, resp. odkazu na právní normu či judikaturní nebo doktrinální výklad. V souvislosti s výskytem komorbidit bylo aktivováno ust. § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb. Žalovaná vznáší výhrady vůči závěrům posudku PK MPSV v Praze ze dne 9. 10. 2025, protože v něm postrádá vysvětlení, čím komise při zúročení stejného penza odborných nálezů dokládá klasifikaci podle kapitoly V, položky 7b, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.
17. V podání ze dne 19. 12. 2025 žalobkyně vyzdvihla, že pro posouzení důvodnosti jejího žalobního návrhu je podstatné posudkové zhodnocení ze dne 9. 10. 2025. Vyšetření provedené lékařem v oboru psychiatrie je spolu s dostupnou lékařskou dokumentací bezpečným základem pro závěr o hodnocení podle kapitoly V, položky 7b, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.
18. V dalším vyjádření ze dne 29. 1. 2026 žalovaná trvala na svých předchozích vyjádřeních včetně upozornění na nedostatek povahy posudku ze dne 9. 10. 2025. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2021, č. j.: 6 Ads 27/2020-36, se za situace, kdy se liší dosavadní posudkový náhled, musí fundovaně a jasně zodpovědět, v čem se minulý posudek mýlil; je vždy třeba zvážit parametry shrnuté v posudkovém hledisku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2018, č. j.: 5 Ads 202/2016 – 29).
19. Předmětem věci bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Soud upozorňuje, že sám odborností potřebnou k posouzení zdravotního stavu nedisponuje, proto věcnou správnost posudku neposuzuje (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j.: 6 Ads 11/2013–20). Za účelem zjištění skutkového stavu si soud vyžádal posudek PK MPSV v Praze ze dne 9. 10. 2025, který považuje za úplný, přesvědčivý a celistvý, s absencí zásadních rozporů a logických vad. Ohledně správnosti a úplnosti stanovené diagnózy postižení dle kapitoly V, položky 7b, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., jakož i stran určení a řádného zdůvodnění procentní míry poklesu žalobkyniny schopnosti soustavné výdělečné činnosti nebyly zjištěny důvodné pochybnosti. Z posudku PK MPSV v Praze je zřejmé, že žalobkynin zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě vyšetření při jednání komise a zdravotnické dokumentace, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy.
20. Žalovaná nesouhlasila s posudkem PK MPSV, komise neměla zdůvodnit, v čem shledává středně těžké postižení a v čem byly oba posudky Institutu posuzování zdravotního stavu nedostatečné.
21. Soud však posudek PK MPSV seznal dostatečným a přesvědčivým. Zejména je možno upozornit na objektivní psychiatrické vyšetření žalobkyně na jednání komise, které konstatovalo narušení pracovního a sociálního fungování podstatným způsobem (což definuje právě středně těžké postižení ve smyslu položky 7b, kapitoly V přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.), a to z důvodu X. V kontextu zjištění, že žalobkyně X., nemá soud o závěrech komise pochybnosti.
22. Potřebu zajistit doplnění posudku PK MPSV nevzbudil ani způsob, jakým se komise vyrovnala s posudky Institutu posuzování zdravotního stavu vyhotovenými v řízení před žalovanou. Explicitně sice komise uvedla jen, že s ohledem na lékařské nálezy a přezetření při jednání zjistila střední tíži poruchy osobnosti, proto se od závěrů dosavadních posudků odlišila. Avšak posudek je třeba hodnotit v celém jeho kontextu; zejména v části reflektující

objektivní psychiatrické vyšetření komise vysvětlila, s ohledem na jaké prvky seznává podstatný způsob narušení pracovního a sociálního fungování. Komise nezvolila přímou konkrétní a výslovnou konfrontaci se závěry předchozích posudků, ale, jak patrně z kontextu celého posudku, představila vlastní podrobnou a konkurující argumentaci, která svou přesvědčivostí dosavadní posudky překonala. Není ostatně nic vzácného, pokud PK MPSV hodnotí na základě stejných podkladů jiným způsobem; v takovém případě hraje roli i institucionální nadřazenost PK MPSV vůči Institutu posuzování zdravotního stavu. Posudku PK MPSV navíc na přesvědčivosti přidává i osobní vyšetření žalobkyně na jednání komise; ani jeden z posudků Institutu posuzování zdravotního stavu se o obdobné vyšetření neopíral a zánik invalidity byl dovozen bez něj. Komise se taktéž nezpronevěřila závěrům judikatury obsaženým v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2021, č. j.: 6 Ads 27/2020 – 36, a ze dne 13. 12. 2018, č. j.: 5 Ads 202/2016 – 29; neomezila se na sumarizaci dokumentace, ale ve vlastním posudku, zejména v souvislosti s objektivním psychiatrickým vyšetřením, učinila samostatná vypovídající zjištění a zjevně vycházela z posudkového hlediska uvedeného v položce 7, kapitoly V [vizte konstatování z objektivního psychiatrického vyšetření na s. 5 posudku: X.].

23. Podle posudku PK MPSV v Praze byla žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí nadále invalidní v prvním stupni, a to s poklesem pracovní schopnosti o 35 %. Na základě posudkové dokumentace (spisu) bylo zjištěno trvání invalidity, skutkový stav zjištěný Institutem posuzování zdravotního stavu, který vzala žalovaná za základ napadeného rozhodnutí, tudíž nemá oporu ve spisu. Z tohoto důvodu soud na základě ust. § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. bez jednání žalobou napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení bude žalovaná vycházet z posudku PK MPSV v Praze a zaujme stanovisko, že byly splněny podmínky pro přiznání invalidity prvního stupně, čemuž přizpůsobí další procesní postup.
24. Podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. je žalovaná vysloveným právním názorem Městského soudu v Praze vázána.
25. O nákladech řízení soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.; žalobkyně byla ve věci samé úspěšná, proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Náklady vynaložené žalobkyní v daném řízení představují náhradu nákladů právního zastoupení. Žalobkyně vystřídala v řízení tři právní zástupce, první zástupkyně zemřela, následně žalobkyně zmocnila jiného advokáta, který s původní zástupkyní profesně spolupracoval, posléze však plnou moc vypověděla a udělila ji dalšímu (současnému) zástupci; provedenou změnu je možné považovat za legitimní, neboť druhý zástupce byl žalobkyni do určité míry předurčen úmrtím zástupkyně první; soud tudíž seznal účelným všechny tři úkony spočívající v seznámení se s věcí. Jako účelný úkon právní služby soud vyhodnotil první vyjádření k posudku ze dne 15. 10. 2025, druhé vyjádření k posudku ze dne 19. 12. 2025 neobsahovalo žádné nové relevantní skutečnosti, jež nebylo možné uplatnit dříve, další přípisy určené soudem pak neměly charakter úkonu právní služby nebo tvořily součást jiného úkonu. Status plátce DPH byl prokázán pouze u druhého zástupce, který učinil dva úkony právní služby. Náklady právního zastoupení tak spočívají v odměně za pět úkonů právní služby po 4 620 Kč, tj. dohromady 23 100 Kč [§ 7, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif], tj. třikrát převzetí zastoupení, podání žaloby a vyjádření k posudku ze dne 15. 10. 2025, spolu s náhradou hotových výdajů v částce 450 Kč za jeden úkon, tj. 2 250 Kč dohromady (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Celková výše nákladů řízení žalobkyně tedy dosahuje výše 25 350 Kč

danou součtem částek 23 100 Kč a 2 250 Kč. K tomu bylo ještě třeba připočíst částku odpovídající 21% sazbě DPH u dvou úkonů právní služby provedených advokátem s prokázaným statutem plátce DPH; částka, z níž má být výše sazby DPH vypočtena, je tudíž 10 140 Kč tvořená součtem 9 240 Kč a 900 Kč za dva úkony a náhradu hotových výdajů v souvislosti s nimi. Výše odpovídající DPH proto činí 2 130 Kč (po zaokrouhlení na celé koruny nahoru ve smyslu ust. § 146 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád). Celkové náklady řízení tak dosahují výše 27 480 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 25. května 2026

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce